

Necip Fazıl Kısakürek _ Hayatı

Merhabalar

Buraya Yükleđim e-kitaplar Aşağıda Adı Geçen Kanuna İstinaden

Görme Özürlüler İçin Hazırlanmıştır

Ekran Okuyucu, Braille 'n Speak Sayesinde Bu Kitapları Dinliyoruz

Amacım Yayın Evlerine Zarar Vermek Deđildir

Bu e-kitaplar Normal Kitapların Yerini Tutmayacağından

Kitapları Beyenipte Engelli Olmayan Arkadaşlar Sadece Kitap Hakkında Fikir Sahibi Olduđunda

Aşağıda Adı Geçen Yayın Evi, Sahafılar, Kütüphane, ve

Kitapçılardan Temin Edebilirler

Bu Kitaplarda Hiç Bir Maddi Çıkarım Yoktur Böyle Bir Şeyide Düşünmem

Bu e-kitaplar Kanunen Hiç Bir Şekilde Ticari Amaçlı Kullanılamaz

Bilgi Paylaştıkça Çoğalır

Yaşar Mutlu

Not: 5846 Sayılı Kanunun "altıncı Bölüm-Çeşitli Hükümler "

bölümünde yeralan "EK MADDE 11. - Ders kitapları dahil,

alenileşmiş veya yayımlanmış yazılı ilim

ve edebiyat eserlerinin engelliler için üretilmiş bir nüshası yoksa

hiçbir ticarî amaç güdülmeksizin bir engellinin kullanımını için

kendisi veya üçüncü

bir kişi tek nüsha olarak ya da engellilere yönelik hizmet veren

eğitim kurumu, vakıf veya dernek gibi kuruluşlar tarafından

ihtiyaç kadar kaset, CD, brail

alfabesi ve benzeri 87matlarda çoğaltılması veya ödünç verilmesi

bu Kanunda öngörülen izinler alınmadan gerçekleştirilebilir."Bu

nüshalar hiçbir şekilde

satılamaz, ticarete konu edilemez ve amacı dışında kullanılamaz ve

kullandırılmaz. Ayrıca bu nüshalar üzerinde hak sahipleri ile ilgili

bilgilerin bulundurulması

ve çoğaltım amacının belirtilmesi zorunludur." maddesine istinaden web sitesinde deneme yayınına geçilmiştir.
T.C.Kültür ve Turizm Bakanlığı Bilgi İşlem ve Otomasyon Dairesi Başkanlığı
Ankara
Bu kitaplar hazırlanırken verilen emeye harcanan zamana saydı duyarak
Lütfen Yukarıdaki ve Aşağıdaki Açıklamaları Silmeyin
Not bu kitaplar Görme engelliler için taranmış ve düzenlenmiştir.
Tarayan
MESUT HEKİMHAN

Necip Fazıl Kısakürek _ Hayatı
NECİP FAZIL KISAKÜREK

(26 Mayıs 1905 - 25 Mayıs 1983)

HAYATI

Maraş'lı bir soydan gelen Necip Fazıl'ın çocukluğu, mahkeme reisliğinden emekli büyük babasının İstanbul Çemberlitaş'taki konağında geçti. İlk ve orta öğrenimini Amerikan ve Fransız kolejleri ile Bahriye Mektebi'nde (Askeri Deniz Lisesi) tamamladı.Lisedeki hocaları arasında dönemin ünlülerinden Yahya Kemal,Ahmet Hamdi(Akseki),İbrahim Aşki gibi isimler vardı. İstanbul Edebiyat Fakültesi Felsefe Bölümü'nü bitirdikten (1924) sonra gönderildiği Fransa'da Sorbonne Üniversitesi Felsefe Bölümünde okudu. Paris'te geçen bohem günlerinden sonra,Türkiye'ye dönüşünde Hollanda,Osmanlı ve İş Bankalarında müfettiş ve muhasebe müdürü olarak çalıştı. Bir Fransız okulu,Robert Kolej,İstanbul Güzel Sanatlar Akademisi, Ankara Devlet Konservatuvarı,Ankara Üniversitesi Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi'nde hocalık yaptı(1939-43).Sonraki yıllarında fikir ve sanat çalışmaları dışında başka bir işle meşgul olmadı. Şairliğe ilk adımını on yedi yaşında iken,annesinin arzusuyla başladı ve ilk şiirleri Yeni Mecmua'da yayımlandı.Milli Mecmua ve Yeni Hayat dergilerinde çıkan şiirleriyle kendinden söz ettirdikten

sonra,Paris dönüşü yayımladığı Örümcek Ağı ve Kaldırımlar adlı şiir kitapları onu çok genç yaşta çağdaşı şairlerin en önüne çıkararak edebiyat çevrelerinde büyük bir hayranlık ve heyecan uyandırdı.Henüz otuz yaşına basmadan çıkardığı yeni şiir kitabı Ben ve Ötesi (1932) ile en az öncekiler kadar takdir toplamayı sürdürdü.

Şöhretinin zirvesinde iken felsefi arayışlarını sürdürüp içinde yeni bir dönemin doğum sancısını hisseden Necip Fazıl için 1934 yılı gerçekten de hayatının yeni bir dönemine başlangıç olur.Bohem hayatını en koyu rengiyle yaşadığı günlerde Beyoğlu Ağa Camii'nde vaaz vermekte olan Abdülhakim Arvasi ile tanışır ve bir daha ondan kopamaz.Necip Fazıl'ın hemen tümünde üstün bir ahlak felsefesinin savunulduğu tiyatro eserlerini birbiri ardına edebiyatımıza kazandırması bu döneme rastlar.Tohum, Para, Bir Adam Yaratmak gibi piyesleri büyük ilgi görür.Bu eserlerden Bir Adam Yaratmak,Türk tiyatrosunun en güçlü oyunlarındanıdır. Necip Fazıl'ın şairliği ve oyun yazarlığı kadar önemli yönü,çıkardığı dergilerle düşünce hayatımıza kattığı zenginlik ve bu dergilerde çıkan yazılarla sürdürdüğü mücadeledir.Haftalık Ağaç dergisi(1936,17 sayı) dönemin ünlü edebiyatçılarının toplandığı bir okul olmuştur.Büyük Doğudergisinde çıkan yazılarıyla İsmet Paşa ve tek parti (CHP) yönetimine şiddetli bir muhalefet sürdürmesi sonucu hakkında açılan çok sayıda davada yüzlerce yıl hapsi istendi,163. maddeye aykırı bulunan yazıları ve kimi zaman da bulunan bahanelerle birkaç yılda bir hapse mahkum oldu.Cinnet Mustatili adlı eserinde hapishane anıları yer alır.Sık sık kapatılan ve çeşitli bahanelerle toplatılan Büyük Doğu'nun çıkmadığı sürelerde günlük fıkra ve çeşitli yazılarını Yeni İstanbul, Son Posta, Babıalide Sabah, Bugün, Milli Gazete, Hergün ve Tercüman gazetelerinde yayımlandı. Büyük Doğu'da çıkan yazılarında kendi imzası dışında Adıdeğmez, Mürid, Ahmet Abdülbaki gibi müstear isimler kullandı.1962 yılından itibaren de hemen hemen tüm Anadolu şehirlerinde verdiği konferanslarla büyük ilgi topladı.Başta İdeolocya Örgüsü (1959) olmak üzere düşünce eserleriyle kültür

hayatımıza verdiği büyük hizmet, diğer tüm yönlerini bile geride bırakacak üstünlüktedir.

1980'de Kültür Bakanlığı Büyük Ödülü'nü, 'İman ve İslam Atlası' adlı eseriyle fikir dalında Milli Kültür Vakfı Armağanı'nı (1981), Türkiye Yazarlar Birliđi Üstün Hizmet Ödülü'nü (1982) almış beratla 'Sultan-üş Şuara' (Şairlerin Sultanı) ünvanını kazanmıştır.

VASIYETİ

1- Bu vasiyet,çoluk-çoğumun ve şahsi yakınlarımın dar ve hususi kadrosundan ziyade,onların da içinde olduğu geniş ve umumi zümreyi muhatap tutuyor.Başta gerçek Türk'ün ruh köküne bağlı yeni gençlik, şu kadar yıllık mücadele hayatımda beni okumuş veya dinlemiş her fert,kısaca Allah ve Resulüne perçinli herkes...Onlara hitap ediyorum ve dileklerimin yerine getirilmesi için gerekli çalışmayı işte bu yeni gençliğe ısmarlıyorum! Eğer üzerilerinde bir hakkım varsa,Hesap Gününde tek tek sorumludurlar. Emanetim, beni seven ve İslam davasında bir hak sahibi olduğumu kabul eden herkese...

2- Fikir ve duyguda vasiyete lüzum görmüyorum.Bu bahiste bütün eserlerim,her kelime,cümle,mısra ve topyekün ifade tarzım vasiyettir. Eğer bu kamusluk bütünü tek ve minicik bir daire içinde toplamak gerekirse söylenecek söz "Allah ve Resülü;başka herşey hiç ve batıl"demekten ibarettir.

3- "Büyük Doğu Yayınları" kitabevi kuruluncaya kadar şunun bunun neşrettiği eserlerim arasında mukaddes ölçülere karşı küçük ve hafif çapta laubali,dikkatsiz ve ciddiyetsiz,hürmet ve haşyetten mahrum ve ne varsa -isterse nokta veya virgöl olsun-onları reddediyor, malım olmaktan çıkarıyor ve bütün sorumluluğumu,bundan böyle kendi idare, murakabe ve firmam altında çıkaracağım eserlere bağlıyorum.İnşallah Hak bana onları dünya gözüyle bütünleşmiş ve tamamlanmış gösterir, arkamdan gelecekler de bu örneklere göre devam ederler,virgöl oynatmaktan bile çekinirler.İslama pazarlıksız ve sımsıkı bağlanmadan önceki şiirlerim ve yazıları arasında hatta küfre kadar gidenler

ise,çoktan beri eser çerçevem dışına çıkarıldığı,herbirinden ayrı ayrı istiğfar edildiği ve çöp tenekesine atıldığı için nereden nereye geldiğimi göstermekte bile kullanılmamalı ve onlarla müminleri benden çevirmek isteyecekler -çok denenmiştir- şu cevap verilmelidir: "Koca Hz.Ömer bile Allahın Resulünü öldürmeye davranmış ve peşinden bütün sahabilerin, derecede ikincisi olmak gibi bir şerefe ermiştir.Hiç ona bu ilk davranışından ötürü sonradan dil uzatan olmuşmudur? Belki o noktadan bu noktaya gelmekte faziletlerin en büyüğü vardır."

Eserlerim mevzuunda vasiyetim kısaca şu:İlk yazılarımdan birkaçı asla benim değil;sonrakiler de en dakik şeriat mihengine vurulduktan,yani nasip olursa tarafımdan bütünleştirildikten sonra benim...Bir kısmını şimdiden tamamlamış bulunduğum eserlerim üzerinde bu ölçüyü devam ettirmek ve en titiz murakabeyi sürdürmek borcu ise,mirascılarımın ve manevi mirasçım gençliğin...Ben öldükten sonra kim ve ne suretle eserlerimin üzerinde gizli bir tasarrufa kalkar da ölçüyü hafifçe bile olsa örselerse,tezgahını başına yıkınız!

En büyük korkularımdan biri,nice müellifin başına geldiği gibi,ölümümden sonraki tahriflerdir.

4-Beni,ayrıca hususi vasiyetimde gösterdiğim gibi,İslami usullerin en incelerine riayetle gömünüz! Burada,umumi vasiyette de belirtilmesi gereken bir noktaya dokunmalıyım:

1935 yılında,Mürşidim ve Kurtarıcım Esseyid Abdülhakim Efendi Hazretlerine, bir yazımı okumuştum.Bu yazı,kendilerini tanıdıktan sonraki dünya görüşüme ait olarak,zamanenin bize aykırı,meşhur bir gazetesinde çıkmıştı ve Türkün tarih muhasebesini İslami tefekkür noktası etrafında çerçevliyordu. Yazıyı ellerine aldılar,kalem istediler ve üstüne öz elleriyle "altın ile yazılacak yazı"buyurdular. İşte hususi zarfında duran bu kesilmiş makaleyi,bütün eserlerimin tasdiknamesiolarak kefenime ilıstırsınler...

5-Nasıl,nerede ve ne şekilde öleceğimi Allah bilir.Fakat imkan aleminde en küçük pay buldukça,biricik dileğim Ankara'da

Bağlum nahiyesindeki yalçın mezarlıkta, Şeyhimin civarına defnedilmektir. Elden gelen yapılsın...

6-Cenazeme çiçek ve bando muzika gönderecek makam ve şahıslara uzaklığımız ve kimsenin böyle bir zahmete girişmeyeceği malum... Fakat bu hususta bir muziplik zuhur edecek olursa, ne yapılmak gerektiği de beni sevenlerce malum...Çiçekler çamura ve bando yüzgeri koğuşuna...

7-Cenazemde, namazıma durmayacaklardan hiç kimseyi istemiyorum! Nede, kim olursa olsun, kadın...Ve bilhassa, ölü simsarı cinsinden imam! Ve "bid'at" belirtici hiçbirşey!... Başucumda ne nutuk,ne şamata, ne medh,ne şu,ne bu...Sadece Fatiha ve Kur'an...

8-Mezarımda ilahi ve ulvi isim ve sıfatlardan ve benim beşeri ve süfli isim ve sıfatlarımdan hiçbir iz bulunmayacak...Mevlid de istemem!... Onu,uhrevi rüşvet vasıtası yapanlara bırakınız! Sadece Kur'an...

9-Şimdi sıra en büyük dileğimde...Müslümanlardan,Eğer bu davada hizmetim geçtiğine inanan varsa,şunları istiyorum: Her ferdin,herhengi bir kifayet hesabına yanaşmaksızın,benim için "Necip Fazıl'ın kaza borcuna karşılık" niyeti ile bir günlük (Beş vakit) namaz kılması ve yine birgün oruç tutması... Mevtanın ardından, onun için kaza namazı Şafii içtihadında caizdir ve aynı içtihat Hanefilerce de rahmettir.

Her ferdin,en aşağı yüz Tevhid kelimesi okuyup sevabının mislini bana hediye etmesi...70 bine dolması lazım...Bir de,üzerimde hakkı olanların bunu Allah rızası için helal etmeleri...

Ölünceye dek,üzerimdeki Allah ve kul haklarından mümkün olanını ödeyebilmek için elimden geldiği kadar cehdetmek azmindeysem de ne olacağını,nereye,hangi noktaya varabileceğimi bilmiyorum ve yardımını müslümanlardan bekliyorum. "Şey'en lillah"tabiriyle bana Allah için birşey veriniz!Yardıminızı esirgemeyiniz!

10-Allahı,Allah dostlarını ve düşmanlarını unutmayınız! Hele düşmanlarını!... Olanca sevgi ve nefretinizi bu iki kutup üzerinde toplayınız!

11-Benide Allah ve Resul aşkının yanık bir örneği ve ardından bir takım sesler bırakmış divanesi olarak arada bir hatırlayınız!

GENÇLİĞE HİTABE

Bir gençlik, bir gençlik, bir gençlik...

"Zaman bendedir ve mekân bana emanettir!" şuurunda bir gençlik...

Devlet ve milletin 7 asırlık hayatında dört devre...

Birincisi iki buçuk asır... Aşk, vecd, fetih ve hakimiyet...

İkincisi üç asır... Kaba softa ve ham yobaz elinde sefalet ve hezimet...

Üçüncüsü bir asır... Allahın, Kur'an'ında "belhümadal - hayvandan aşağı" dediği cüce taklitçilere ve batı dünyasına esaret... Ya dördüncüsü ?...

Son yarım asır!.. İşgal ordularının bile yapamayacağı bir cinayetle, madde plânında kurtarıldıktan sonra ruh plânında ebedi helake mahkumiyet...

İşte tarihinde böyle dört devre bulunduğunu gören... Bunları, yükseltici aşk, süründürücü satıhçılık, çürütücü taklitçilik ve öldürücü küfür diye yaftalayan ve şimdi, evet şimdi...

Beşinci devrenin kapısı önünde nur infilakı yeni bir şafak fışkırışını gözleyen bir gençlik...

Gökleri çökertecek ve son moda kurbağa diliyle bütün "dikey'leri "yatay" hale getirecek bir çılgılık kopararak "mukaddes emaneti ne yaptınız?" diye meydan yerine çıkacağı günü kollayan bir gençlik...

Dininin, dilinin beyninin, ilminin, ırzının,evinin, kininin, kalbinin dâvacısı bir gençlik...

Halka değil, Hakka inanan, meclisinin duvarında "Hakimiyet Hakkındır" düsturuna hasret çeken, gerçek adâleti bu inanışta bulan ve halis hürriyeti Hakka kölelikte bilen bir gençlik...

Emekçiye "Benim sana acıdığım ve seni koruduğum kadar sen kendine acıyamaz, kendini koruyamazsın.! Ama sen de, zulüm gördüğün iddiasıyla, kendi kendine hakkı ezmekte ve en zalim patronlardan daha zalim istismarcılara yakanı kaptırmakta başı boş bırakılmazsın!" diyecek...

Kapitaliste ise "Allah buyruğunu ve Resul emrini kalbinin ve kasanın kapısına kazımadıkça serbest nefes bile alamazsın!" ihtarını edecek...Kökü ezelde ve dalı ebede bir sistemin, aşkına,vecdine, diyalektiğine, estetiğine, irfanına, idrâkine sahip bir gençlik...

Bir buçuk asırdır türlü buhranlar içinde yanıp kavrulan ve bunca keşfine rağmen başını yarasalar gibi taştan taşa çalarak kurtuluşunu arayan batı adamının bulamadığı, Türk'ün de yine bir buçuk asırdır işte bu hasta batı adamında bulduğunu sandığı şeyi, o mübarek oluş sırrını, her sistem ve mezhebe ortada ne kadar illet varsa devasının ve ne kadar cennet hayâli varsa hakikatinin,İslâmda olduğunu gösterecek ve bu tavırla yurduna, İslâm âlemine ve bütünü insanlığa model teşkil edecek bir gençlik...

"Kim var?" diye seslenilince, sağına ve soluna bakmadan fert fert "ben varım!" cevabını verici, her ferdi "benim olmadığım yerde kimse yoktur!" fikrini besleyici bir dâva ahlakına kaynak bir gençlik...

Can taşıma liyakatini, canların canı uğrunda can vermeyi cana minnetsayacak kadar gözü kara ve o nispette usule, stratejiye uygun bir gençlik...

Büyük bir tasavvuf adamının benzetişiyile zifiri karanlıkta, ak sütün içindeki ak kılı farkedecek kadar gözü keskin; ve gerçek kahramanlık mâdeniyle sahtesini ayırdetmekte kuyumcu ustası bir gençlik...

Bugün komik üniversitesi, hokkabaz profesörü, yalancı ders kitabı, demagog politikacısı,çıkartma kâğıdı şehri, muzahrafat kanalı sokağı, takma diş fabrikası, fuhuş albümü gazetesi,mümin zindanı mâbedi, temeli yıkık ailesi, hasılı kendisini yetiştirecek bütün cemiyet müesseselerinden aldağı zehirli tesiri üzerinden atabilecek,

kendi öz talim ve terbiyesine memur vasıtalara kadar nefsinı koruyabilecek, destanlık bir meydan savaşı içinde ve bu savaşı mutlaka kazanmakla vazifeli bir gençlik...

Annesi, babası, ninesi ve dedesi de içinde olsa, gelmiş ve geçmiş bütün eski mümin nesillerden hiçbirini beğenmeyecek, onlara "siz güneşi ceplerinizde kaybetmiş marka müslümanlarısınız !Gerçek müslüman olsaydınız bu hallerden hiçbiri başımıza gelmezdi!" diyecek ve gerçek müslümanlığın "nasıl" ını ve "ne idüğü" nü her haliyle gösterecek bir gençlik...

Tek cümleyle, Allahın, kâinatı yüzü suyu ,hürmetine yarattığı Sevgilisinin fezâyı bütün yıldızlarıyla manto gibi saran mukaddes eteğine tutunacak, ve O'ndan başka hiçbir tutamak,dayanak, sığınak tanımayacak ve O'nun düşman larını ancak kubur farelerine lâyük bir muameleye tâbi tutacak bir gençlik...

İşte bu gençliği, bu gençliğin ilk filizlerini karşımda görüyorum.Şekillenmesi,billurlaşması için 30 küsur yıldır, devrimbazlık kodamanların viski çektiği kemiş borularla kalemime ciğerîmden kan çekerek yırtındığım, paralandığım ve zindanlarda süründüğüm bu gençlik karşısında, uykusuz, susuz, ekmeksiz, başımı secdeye mihlayıp bir ömür Allaha hamd etme makamındayım. Genç adam! Bundan böyle senden beklediğim şudur: Tabutumu öz ellerinle musalla taşına koyarken, Anadolu kıtası büyüklüğündeki dâva taşını da gediğine koymayı unutma ve bunu tek vasiyetim bil!

Allahın selâmı üzerine olsun...

Surda bir gedik açtık; mukaddes mi mukaddes!
Ey kahbe rüzgâr, artık ne yandan esersen es!..

Necip Fazıl

ESERLERİ

- 1-Hikayelerim
- 2-Cinnet Mustatili
- 3-Bir Adam Yaratmak
- 4-Çile
- 5-Kafa Kağıdı
- 6-O ve Ben
- 7-Yunus Emre
- 8-At'a Senfoni
- 9-Para
- 10-Sahte Kahramanlar
- 11-Hazret-i Ali
- 12-Tanrı Kulundan Dinlediklerim
- 13-İhtilal
- 14-Moskof
- 15-Tohum
- 16-Aynadaki Yalan
- 17-Reis Bey
- 18-Batı Tefekkürü ve İslam Tasavvufu
- 19-Babıali
- 20-Sosyalizm,Komünizm ve İnsanlık
- 21-Hitabeler
- 22-Peygamberler Halkası
- 23-İbrahim Ethem
- 24-Hesaplaşma
- 25-Esselam
- 26-Dünya Bir İnkilap Bekliyor
- 27-Hac
- 28-Tarih Boyunca Büyük Mazlumlar
- 29-Türkiye'nin Manzarası
- 30-Çerçeve-I
- 31-Nur Harmanı
- 32-İman ve İslam Atlası
- 33-Müdafaalarım

- 34-Veliler Ordusundan 333
- 35-Benim Gözümde Menderes
- 36-İdeolocya Örgüsü
- 37-Mümin-Kafir
- 38-Senaryo Romanlarım
- 39-Çöle İnen Nur
- 40-Son Devrin Din Mazlumları
- 41-Öfke ve Hiciv
- 42-Sabır Taşı
- 43-Ulu Hakan II.Abdülhamid Han
- 44-Başbuğ Velilerden 33
- 45-Çerçeve-II
- 46-Konuşmalar
- 47-Rabıta-i Şerife
- 48-Doğru Yolun Sapık Kolları
- 49-Başmakalelerim-I
- 50-Tasavvuf Bahçeleri
- 51-Çerçeve-III
- 52-Namık Kemal
- 53-Hücum Ve Polemik
- 54-Rapor 1/3
- 55-Rapor 4/6
- 56-Rapor 7/9
- 57-Rapor 10/13
- 58-Yeniçeri
- 59-Reşahat
- 60-Başmakalelerim-II
- 61-Mektubat
- 62-Başmakalelerim-III
- 63-Çerçeve-IV
- 64-Gönül Nimetleri

ŞİİRLERİNDEN

ÇİLE

Gaiblerden bir ses geldi: Bu adam,
Gezdirdin boşluğu ense kökünde!
Ve uçtu tepemden birdenbire dam;
Gök devrildi, künde üstüne künde...

Pencereye koştum: Kızıl kıyamet!
Dediklerin çıktı, ihtiyar bacı!
Sonsuzluk, elinde bir mavi tulbent,
Ok çekti yukardan, üstüme avcı

Ateşten zehrini tattım bu okun,
Bir anda kül etti can elmasımı.
Sanki burnum, değdi burnuna (yok)un,
Kustum, öz ağzımdan kafatasımı

Bir bardak su gibi çalkandı dünya;
Söndü istikamet, yıkıldı boşluk.
Al sana hakikat, al san rüya!
İşte akıllılık, işte sarhoşluk!

Ensemde örsünde bir demir balyoz,
Kapandım yatağa son çare diye.
Bir kanlı şafakta, bana çil horoz,
Yepyeni bir dünya etti hediye

Bu nasıl bir dünya, hikayesi zor;
Makânı bir satih, zamanı vehim.
Bütün bir kahinat muşamba dekor,
Bütün bir insanlık yalana teslim.

Nesin sen, hakikat olsan da çekil!
Yetiş körlük, yetiş, takma gözde cam!

Otursun yerine bende her şekil;
Vatanım, sevgilim, dostum ve hocam!

Aylarca gezindim, yıkık ve şaşkın,
Benliğim bir kazan ve aklım kepçe,
Deliler köyünden bir menzil aşkın,
Her fikir içimde bir çift kelepçe.

Niçin küçülüyor eşya uzakta?
Gözsüz görüyorum rüyada, nasıl?
Zamanın raksı ne bir yuvarlakta?
Sonum varmış, onu öğrensem asıl?

Bir fikir ki sıcak yarad kezzap,
Bir fikir ki, beyin zarında sülük.
Selam sana haşmetli azap;
Yandıkça gelişen tılsımlı kütük.

Yalvardım: Gösterin bilmeceme yol!
Ey yedinci gök, esrarını aç!
Annemin duası, düş de perde ol!
Bir asâ kes bana, ihtiyar ağaç!

Uyku, katillerin bile çeşmesi;
Yorgan, Allahsıza kadar sığınak.
Teselli pınarı, sabır memesi;
Size şerbet, bana kum dolu çanak.

Bu mu, rüyalarda içtiğim cinnet,
Sırrını ararken patlayan gülle?
Yeşil asmalarda depreniş, şehvet;
Karınca sarayı, kupkuru kelle...

Akrep nokta nokta ruhumu sokmuş,

Mevsimden mevsime girdim böylece.
Gördüm ki, ateşte, cımbızda yokmuş,
Fikir çilesinden büyük işkence.

Evet, her şey bende bir gizli düğüm;
Ne ölüm terleri döktüm, nelerden!
Dibi yok göklerden yeter ürktüğüm,
Yetişir çektiğim mesafelerden!

Ufuk bir tilkidir, kaçak ve kurnaz;
Yollar bir yumaktır, uzun ve dolaşık.
Her gece rüyamı yazan sihirbaz,
Tutuyor önümde bir mavi ışık.

Büyücü, büyücü ne bana hıncın?
Bu kükürtlü duman, nedir inimde?
Camdan keskin, kıldan ince kılıcın,
Bir zehir kıymak gibi, beynimde.

Lugat, bir isim ver bana halimden;
Herkesin bildiği dilden bir isim!
Eski esvaplarım, tutun elimden;
Aynalar söyleyin bana, ben kimim?

Söleyin, söyleyin, ben miyim yoksa,
Arzı boynuzunda taşıyan öküz?
Belâ mimarının seçtiği arsa;
Hayattan muhacir; eşyadan öksüz?

Ben ki, toz kanatlı bir kelebeğim,
Minicik gövdeme yüklü Kafdağı,
Bir zerreciğim ki, Arş'a gebeyim,
Dev sancılarımın budur kaynağı!

Ne yalanlarda var, ne hakikatta,
Gözümü yumdukça gördüğüm nakış.
Boşuna gezmişim, yok tabiatta,
İçimdeki kadar iniş ve çıkış.

Gece bir hendeğe düşercesine,
Birden kucağına düştüm gerçeğin.
Sanki erdim çetin bilmecesine,
Hem geçmiş zamanın, hem geleceğin.

Açıl susam, açıl! Açıldı kapı;
Atlas sedirinde mavera dede.
Yandı sırça saray, ilahi yapı,
Binbir avizeyle uçsuz maddede.

Atomlarda cümbüş, donanma, şenlik;
Ve çevre çevre nur, çevre çevre nur.
İççe mimari, iççe benlik;
Bildim seni ey Rab, bilinmez bilinmez meşhur!

Nizam köpürüyor, med vakti deniz;
Nizam köpürüyor, ta çenemde su.
Suda bir gizli yol, pırıltılı iz;
Suda ezel fikri, ebed duygusu.

Kaçır beni ahenk, al beni birlik;
Artık barınamam gölge varlıkta.
Ver cüceye, onun olsun şairlik,
Şimdi gözüm, büyük sanatkarlıkta.

Öteler öteler, gayemin malı;
Mesafe ekinim, zaman madenim.
Gökte saman yolu benim olmalı;
Dipsizlik gölünde, inciler benim.

Diz çök ey zorlu nefis, önümde diz çök!
Heybem hayat dolu, deste ve yumak.
Sen, bütün dalların birleştiği kök;
Biricik meselem, Sonsuza varmak...
Necip Fazıl Kısakurek

SAKARYA TÜRKÜSÜ

İnsan bu, su misali, kıvrım kıvrım akar ya;
Bir yanda akan benim, öbür yanda Sakarya.
Su iner yokuşlardan, hep basamak basamak;
Benimse alın yazım, yokuşlarda susamak.
Her şey akar, su, tarih, yıldız, insan ve fikir;
Oluklar çift; birinden nur akar; birinden kir.
Akışta demetlenmiş, büyük, küçük, kâinat;

Şu çıkan buluta bak, bu inen suya inat?
Fakat Sakarya başka, yokuş mu çıkıyor ne,
Kurşundan bir yük binmiş, köpükten gövdesine;
Çatlıyor, yırtınıyor yokuşu sökmek için.
Hey Sakarya, kim demiş suya vurulmaz perçin?
Rabbim isterse, sular büklüm büklüm burulur,
Sırtına Sakaryanın, Türk tarihi vurulur.
Eyvah, eyvah, Sakaryam, sana mı düştü bu yük?
Bu dâva hor, bu dâva öksüz, bu dâva büyük!..
Ne ağır imtihandır, başındaki, Sakarya!
Binbir başlı kartalı nasıl taşır kanarya?
İnsandır sanıyordum mukaddes yüke hamal.
Hamallık ki, sonunda, ne rütbe var, ne de mal,
Yalnız acı bir lokma, zehirle pişmiş aştan;
Ve ayrılık, anneden, vatandan, arkadaştan.

Şimdi dövün Sakarya, dövünmek vakti bu ân;
Kehkeşanlara kaçmış eski güneşleri an!
Hani Yunus Emre ki, kıyında geziyordu;
Hani ardına çil çil kubbeler serpen ordu?
Nerede kardeşlerin, cömert Nil, yeşil Tuna;
Giden şanlı akıncı, ne gün döner yurduna?
Mermerlerin nabzında hâlâ çarpar mı tekbir?
Bulur mu deli rüzgâr o sedayı: Allah bir!
Bütün bunlar sendedir, bu girift bilmeceler;
Sakarya, kandillere katran döktü geceler.
Vicdan azabına eş, kayna kayna Sakarya,
Öz yurdunda garipsin, öz vatanında parya!
Insan üç beş damla kan, ırmak üç beş damla su;
Bir hayata çattık ki, hayata kurmuş puslu.
Geldi ölümlü yalan, gitti ölümsüz gerçek;
Siz, hayat süren leşler, sizi kim diriltecek?
Kafdağını assalar, belki çeker de bir kıl!
Bu ifritten sualin, kılını çekmez akıl!
Sakarya; sâf çocuğu, mâsum Anadolunun,
Divanesi ikimiz kaldık Allah yolunun!
Sen ve ben, gözyaşıyla ıslanmış hamurdanız;
Rengimize baksınlar, kandan ve çamurdanız!
Akrebin kısıkcında yoğurmuş bizi kader;
Aldırma, böyle gelmiş, bu dünya böyle gider!
Bana kefendir yatak, sana tabuttur havuz;
Sen kıvrıl, ben gideyim, Son Peygamber Kılavuz!
Yol onun, varlık onun, gerisi hep angarya;
Yüzüstü çok süründün, ayağa kalk, Sakarya!..

Necip FAZIL

ÇOCUK

Annesi gül koklasa,ağzı gül kokan çocuk;
Ağaç içinde ağaç geliştiren tomurcuk...

Çocukta,uçurtmayla göğe çıkmaya gayret;
Karıncaya göz atsa "niçin,nasıl?" ve hayret...

Fatihlik nimetinden yüzü bir nurlu mühür;
Biz akıl tutsağıyız,çocuktur ki asıl hür.

Allah diyor ki:"Geçti gazabımı rahmetim!"
Bir merhamet heykeli mahzun bakışlı yetim...

Bugün ağla çocuğum,yarın ağlayamazsın!
Şimdi anladığını,sonra anlayamazsın!

İnsanlık zincirinin ebediyet halkası;
Çocukların kalbinde işler zaman rakkası...

Necip Fazıl

KALDIRIMLAR

Sokaktayım, kimsesiz bir sokak ortasında
Yuruyorum, arkama bakmadan yuruyorum
Yolumun karanlığa karışan noktasında
Sanki beni bekleyen bir hayal görüyorum.

Kara gözler kul rengi bulutlarla kapanık;
Evlerin bacasını kolluyor yıldırımlar.

Bu gece yarısında iki kişi uyanık:
Biri benim, biri de uzayan kaldırımlar

İcimde damla damla bir korku birikiyor;
Saniyorum her sokak basını kesmiş devler,
Simsiyah comlarını üzerime dikeyor
Gözleri çıkarılmış bir ama gibi evler

Kaldırımlar, istirap çekenlerin annesi
Kaldırımlar, icimde yaşamış bir insandır.
Kaldırımlar, duyulur ses kesilince sesi,
Kaldırımlar, icimde uzayan bir lisandır.

Bana düşmez can vermek yumuşak bir kucakta,
Ben bu kaldırımların emzirdiği çocuğum.
Aman sabah olmasın bu karanlık sokakta,
Bu karanlık sokakta bitmesin yolculuğum

Ben gideyim yol gitsin, ben gideyim yol gitsin;
İki yanımdan aksin bir sel gibi fenerler.
Tak, tak, ayak sesimi ac kopekler isitsin;
Yolumda bir tak olsun zulmetten tas kemerler.

Ne ışıkta gezeyim, ne göze görüneyim;
Gündüzler size kalsın, verin karanlıkları.
Islak bir yorgan gibi iyice buruneyim,
Ortun, üstüne ortun serin karanlıkları.

Necip Fazıl

BEKLENEN

Ne hasta bekler sabahi,
Ne taze ölüyü mezar,
Ne de şeytan bir gunahi,
Seni bekledigim kadar.

Geçti istemem gelmeni,
Yoklugunda buldum seni;
Birak vehmimde golgeni,
Gelme, artık neye yarar?

Necip Fazıl Kısakürek _ Hayatı